

**ИЗБОРНОМ ВЕЋУ
ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ**

Предмет: Извештај комисије за избор вишег лектора за ужу научну област **Русистика**,
предмет: **Руски језик**

Одлуком Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду бр. 2624/1 од 19.9.2024., а у складу са чл. 70 Закона о високом образовању Републике Србије и чл. 116 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду, изабрани смо у комисију за припрему извештаја о пријављеним кандидатима за избор у звање **вишег лектора** за ужу научну област **Русистика**, предмет **Руски језик**, са пуним радним временом, на одређено време. Част нам је да Већу поднесемо следећи извештај.

На конкурс објављен 09.10.2024. године у листу „Послови“ бр. 1113-11 пријавио се **Милан Радовановић**, досадашњи виши лектор за ужу научну област Русистика, предмет Руски језик.

Биографија и кретање у струци

Милан Радовановић рођен је 18. децембра 1967. године у Београду. 15.6.1982. завршио је Основну школу «Дуле Караклајић» у Лазаревцу. 6.6.1986. завршио је Средњу геодетску техничку школу «Славко Родић» у Београду. Од 18.9.1986. до 14.9.1987. био је на одслужењу војног рока. 11.7.1988. уписао је Филолошки факултет Универзитета у Београду, Одсек за славистику, смер Руски језик и књижевност. Од октобра 1991. до јуна 1992. на Филолошком факултету Московског државног универзитета «Ломоносов» («МГУ») у својству слободног слушаоца редовно је пратио предавања О. С. Широкова «Увод у науку о језику», «Увод у хетитски језик», «Филолошка анализа Новог Завета», акад. Н. И. Толстоја «Увод у славистику», И. Г. Милославског «Граматику руског језика», М. Л. Ремњове «Историја руског језика», В. А. Кочергине «Увод у санскрит», М. Г. Нецецке «Литвански језик» и спорадично посећивао предавања редовних и гостујућих предавача Филолошког факултета «МГУ»: А. А. Волкова, В. М. Живова, А. А. Зализњака и других. Дана 15.10.1993. дипломирао је руски језик и књижевност на Катедри за славистику Филолошког факултета Универзитета у Београду са просечном оценом 9,70.

17.11.1993. колега Милан Радовановић уписао је постдипломске магистарске студије на Филолошком факултету у Београду, смер Наука о језику. На основу Протокола о сарадњи између Универзитета у Београду и Московског државног универзитета «Ломоносов» 5.6.1994. упућен је по принципу реципроцитета на постдипломске студије у Москву, на Катедру за општу и упоредно-историјску лингвистику Филолошког факултета Московског државног универзитета «Ломоносов», са пријављеном кандидатском дисертацијом «Проблеми реконструкције музичког акцента у опште-словенском и праиндоевропском језику и његова фонолошка интерпретација». Због увођења санкција према Југославији поменути протокол је анулиран, што је онемогућило наставак његових постдипломских студија у Москви.

Од 31.10.1996. до 31.3.1997. колега Радовановић радио је као преводилац за руски језик у Генералном секретаријату Савезне Владе. Од 1.9.1997. до 16.10.2000. био је професор руског језика на друштвено-језичком смеру Гимназије у Лазаревцу. 25.11.1998. положио је стручни испит за професора руског језика и књижевности на Филолошком факултету у Београду.

Од 17.10.2000. радио је као професор руског језика у Богословији Светог Саве у Београду. Од децембра 2002. до октобра 2004. био је и званични преводилац Светог архијерејског синода СПЦ.

Од октобра 2012. колега Радовановић ангажован је као лектор за руски језик на Катедри за славистику Филолошког факултета Београдског универзитета, где му је поверено извођење практичне наставе за студенте славистике и студенте који руски језик слушају као изборни предмет, на нивоима од А1 до Б2. У новембру 2015. године изабран је на место вишег лектора за ужу научну област Русистика, предмет Руски језик, на Катедри за славистику Филолошког факултета у Београду. Од јануара 2020. године се у сарадњи са факултетском ИТ службом ангажује на усавршавању онлајн интерактивне наставе путем факултетског сервиса за учење на даљину Moodle.

Од јуна 2012. године Милан Радовановић је ангажован као главни преводилац, а од маја 2015. као језички уредник пројекта „Росијске газете“ RBTH на српском језику: «Руска реч» (ruskarec.ru).

Пројекат је пре неколико година трансформисан у нови, под називом «Russia Beyond» у саставу RT медијске агенције, у оквиру кога кандидат Милан Радовановић и даље обавља функцију активног сарадника и преводиоца.

Био је симултани преводилац на шест међународних научних конференција: у Котору (у организацији Центра за стратешке студије), Новом Саду (Институт за друштвене науке), Београду (Православни богословски факултет Универзитета у Београду, два пута), Сарајеву (Уницеф) и манастиру Жича (организатор – Свети архијерејски синод СПЦ).

Библиографија Милана Радовановића обухвата следеће јединице:

Књиге, чланци, прикази

- [1] *Руско-српски и српско-руски теолошки речник = Русско-сербский и сербско-русский богословский словарь*. Београд: Службени гласник 2012, 360 стр. ISBN 978-86-519-1367-2. Коаутор речника је проф. др Ксенија Кончаревић.
Садржај (стр. 5):
1. Уводне напомене: О овом речнику и његовој концепцији; О теолошком језичком изразу; О терминологији теолошке науке; Објашњења везана за коришћење речника; Лексикографски извори (стр. 7-43)
  2. Руско-српски део (стр. 45-167)
  3. Српско-руски део (стр. 167-292)
  4. Додатак: Регистар библијских анропонима и топонима (руско-српски); Регистар канонских (календарских) индивидуалних анропонима (руско-српски); Регистар најфреквентнијих скраћеница у текстовима из теологије и православне духовности; Општеприхваћене руске скраћенице за називе канонских библијских књига; Свештенослужитељи православне Цркве (тителе и етикецијске формуле обраћања у руском језику; Етикецијске формуле у епистолярном дискурсу руског и српског језика; Преглед правописних правила у сакралном дискурсу руског и српског језика; Консултовани правописни приручници (стр. 293-360)
рец.: П. Пипер, *Теолошки погледи* 2 (2012) 413-416.
Е. В. Недич, *Русский язык как инославянский* 5 (2012) 130-133.
Д. Дамљановић, *Славистика* 17 (2013) 479-481.
С. А. Заболотная, *Практическое в теолингвистике: к лексикографии богословского дискурса // Материалы по русско-славянскому языкознанию: международный сборник научных трудов. - Выпуск 33: К 200-летию со дня рождения Т.Г.Шевченко и М.Ю.Лермонтова. - Воронеж: НАУКАЮНИПРЕСС, 2016. - С. 508–510.*
- [2] „Структурно-семантичке особености глаголских именица на -ка у руском језику“, *Живи језици*, год. XXXII, бр. 1-4 (1990), 39-49.
- [3] Приказ књиге: „Л.А.Гиндин, С.А.Иванов (ред.), Г.Г.Литаврин, Свод древнейших письменных известий о славянах. Том I (I-VI вв.). К XVIII Международному конгрессу византинистов. Наука, 1991“, *Зборник Матице српске за славистику*, бр. 43 (1993) 215-217.
- [4] „Подножје Престола Господњег“, *Црква: Календар Српске православне патријаршије* (2003) 141-150.
- [5] Приказ књиге: Ксенија Кончаревић, *Русский язык в богословии. Оформление богословского текста – техника перевода*. Белград: Православный богословский факультет и Институт богословских исследований, 2011, 215 стр. ISBN 978-86-7405-079-8. [В сб.:] Б. Станкович (ред.), *Русский язык как инославянский. Современное изучение русского языка и русской культуры в инославянском окружении*. Вып. III, Белград: Славистическое общество Сербии 2011. Стр. 280-282.
- [6] „Сакрална лексика као предмет лексикографске обраде у преводним речницима (лингвокултуролошки аспекти)“. [У зб.:] А. К. Гадамски, К. Кончаревић (уред.), *Теолингвистика. Међународни тематски зборник*. Православни богословски факултет - Институт за теолошка истраживања, Београд, 2012, стр. 429-441.
Коаутор: К. Кончаревић.
- [7] Приказ књиге: Ксенија Кончаревић, *Сакрална комуникација: норме, традиције, средства*, Београд: Универзитет, Православни богословски факултет, Институт за теолошка

- истраживања, 2013, 364 с. [У зб.:] В. Белокапич-Шкунца (ред.), *Русский язык как инославянский. Современное изучение русского языка и русской культуры в инославянском окружении*. Вып. VI, Белград: Славистическое общество Сербии 2014. Стр. 167-171.
- [8] Приказ књиге: В. П. Гудков, *Вук Караџић (1787–1864). Дань памяти. Сборник статей*. – Москва: МАКС Пресс, 2014. – 95 стр. // Јужнословенски филолог, књ. LXXI, св. 1–2.
- [9] „Лингвокултурологическое комментирование как аспект лексикографической деятельности (применительно к учебному богословскому словарю)“. [У зб.] *Acta rossica Turnaviensis: zborník štúdií Katedry rusistiky Filozofickej fakulty Univerzity sv. Cyrila a Metoda v Trnave*, Tribun EU 2015, стр. 17-23.
Коаутор: са К. Кончаревић.
- [10] Вредновање Вукове језичке реформе у руској науци. [У зб.:] П. Буњак (ред.), *Славистика*, књ. XIX, Славистичко друштво Србије, Београд 2015. Стр. 105-111.
- [11] „О једном приступу лексикографији теолошких речника“, *Prevodilac: časopis Udruženja naučnih i stručnih prevodilaca Srbije*, Sv. 75, Br. 1-2, Beograd 2016. Стр. 32-44.
Коаутор: К. Кончаревић.
- [12] Приказ књиге: „*Хрестоматия теолингвистики, т. 2*“. Ульяновск: Insytut Slawistyki Uniwersytetu Opolskiego, Казанский государственных университет, 2019, 452-458.
- [13] *Руско-српски и српско-руски теолошки речник = Русско-сербский и сербско-русский богословский словарь. 2.*, допуњено и проширено издање Београд: Јасен 2022, 394 стр. ISBN 978-86-6293-109-2 (коаутор са К. Кончаревић).
- [14] „Покривеност градива лексичко-граматичким тестовима на платформи МУДЛ (MOODLE) и њен утицај на мотивацију студената за учење руског као изборног страног језика на Филолошком факултету у Београду“. У: *Руски језик у Србији и Републици Српској данас: зборник радова поводом 75 година Славистичког друштва Србије*. Уредници: Б. Марић, Ј. Гинић, Ј. Меденица, Београд: Славистичко друштво Србије, 2023, стр. 341-360.

Преводи

1. Свештеник Тимотеј Селски, *Покајањем и причешћем до наручја Божијег*, Цетиње: „Светигора“ 2000, 184.
2. *Књига о светој послушности (Свети Оци и Предање Цркве о духовном очинству и послушању духовном оцу)*, Цетиње: „Светигора“ 2001, 10-15, 67-214 стр.
3. Св. Јован Златоуст, *Шест књига о свештенству*, Вршац: Епархија банатска 2001, 119 стр.
Коаутор: са К. Кончаревић.
4. Св. Теофан Затворник, преп. Амвросије Оптински, преп. Силуан Светогорац, св. Владимир Кијевски, *Страдање Христово и страдање Цркве. Смисао страдања у хришћанском животу*, Цетиње: „Светигора“ 2001, 49-151 стр.
5. В.П. Филимонов, *Благослов љубави - свети Серафим Вирички (Старац јеросхимонах Серафим Вирички и руска Голгота)*, Београд: „Образ светачки“ 2003, 347 стр.
6. *Душекорисне поуке преподобних оптинских старца*, Београд: „Атос“ 2004, 608 стр.
7. Свети Теофан Затворник, *Живети за вечност (Шта је духовни живот и како га стећи)*, Београд: „Образ светачки“ 2007, 255-358, 465-498 стр.
8. М.В. Зизикин, *Патријарх Никон. Његове државне и канонске идеје. Том I*. Краљево: Епархијски управни одбор Епархије жичке 2007, 314 стр.
9. М.В. Зизикин, *Патријарх Никон. Његове државне и канонске идеје. Том II*. Краљево: Епархијски управни одбор Епархије жичке 2007, 369 стр.
10. М.В. Зизикин, *Патријарх Никон. Његове државне и канонске идеје. Том III*. Краљево: Епархијски управни одбор Епархије жичке 2007, 353 стр.
11. *Родина добродетели. О селлах Пресвятой Богородицы и гражданах неба*, Т. Илијић (уред.) Београд: „Светлост света“, ЈП Завод за уџбенике 2010, 512 стр.
Превод на руски језик.

12. Епископ Иоанн (Пурич), *Икона Христа. Навстречу юбилею - 1700-летию издания Миланского эдикта*, Београд: Православна Епархија нишка, „Светлост света“, 2011, 400 стр.
Превод на руски језик.
13. Архимандрит Т. Шевкунов, *Несвети а свети и друге приче*, „Информатика“, 2012, 237-308 стр.
14. *Молитва Исусова и тајно поучење*, Друштво Хиландар, Ваљево 2017. Стр. 7-154.

Приређена издања

1. *Апостол, како се чита свакога дана по седмицама током године*, уред. Небојша Стефановић, Краљево: Епархијски управни одбор Епархије жичке 2004, 754 стр.

2. *Изборно Свето Јеванђеље за сваки дан у години*, Врутци: Манастир Рујан 2008, 700 стр. ISBN 978-86-87687-00-4

Вредновање научног, стручног и педагошког рада кандидата

У свом научном раду колега Милан Радовановић фокусирао се на проблеме лексикологије, лексикографије и лингвокултурологије, а у радовима бр. 8 и 10 из историје славистике. Као коаутор *Теолошког речника (руско-српског и српско-руског)*, колега Радовановић у својим истраживањима настојао је да генерализује и систематизује лексикографска искуства везана за процедуру израде речника, која је укључивала неколико етапа: (а) теоријско заснивање структуре речника, одабира и презентације лексема, (б) селекцију грађе на основу извора – примарне (теолошка научна и уџбеничка литература, информативни материјали, црквено-правна, црквено-дипломатска документа, посланице, проповеди) и секундарне литературе (речници), (в) лексикографску обраду одредница и (г) апробирање материјала у наставној пракси. Посебну пажњу колега Радовановић обраћа на лингвокултуролошке аспекте лексикографисања сакралне лексике, посебно на семантизовање лексема са доминантном национално-културном компонентом (нееквивалентна и лексика са конотацијом), образлажући поступке транскрипције, калкирања и/или давања описне дефиниције, на пример: *беспоповщина* 'беспоповштина (старообредничка фракција која не признаје свете Тајне, свештенослужитеље, обреде)'; *двадцатка* 'црквеноопштински одбор (у РПЦ) (разг.)'; *епархиалное собрание* 'епархијско сабрање, највиши орган власти у епархији, уз чије садејство архијереј управља њоме (у РПЦ)', и др. Значај ових радова је у томе што имају изражену и фундаменталну и апликативну компоненту, и што пружају битан допринос конституисању српске теолингвистике са ослонцем на релевантну литературу из других словенских средина (руске, украјинске и пољске).

У периоду од последњег избора у звање вишег лектора колега Радовановић радио је као коаутор на другом, проширеном и допуњеном издању *Руско-српског и српско-руског теолошког речника* (издавачка кућа „Јасен“, Београд, 2022, 394 стр). Речник је, иначе, наишао на одличан пријем у преводилачкој, филолошкој и теолошкој јавности, и управо због тога доживео је и друго, проширено и допуњено издање.

Овладавање руским језиком у сфери теологије и духовности незамисливо је без постојања специјализованог речника који би својом структуром и методологијом лексикографске обраде одговарао потребама изграђивања не само преводилачке, него и комуникативне, а делимично и лингвокултуролошке компетенције. Преводни теолошки термилошки речник први је речник овог профила у руско-српској и српско-руској лексикографији, који по количини двојезично семантизоване лексичке грађе спада у лексикографске приручнике средњег обима (у сваком разделу садржано је око 4.000 базичних речничких чланака, док је додатни материјал груписан у осам регистара), а по задатим циљевима комплексног је карактера, јер треба и може да служи за развијање како пасивних, тако и активних комуникативних способности, тј. за читање и превођење (служење литературом), говорење и писање у сферама унутарцрквене комуникације и академске теологије. Подразумева се да за кориснике са српским матерњим језиком (којима је речник у првом реду и намењен) руско-српски раздео има доминантно пасивни, а српско-руски раздео – активни карактер.

Као речник средњег обима, руско-српски раздео (*Руско-српски речник*) обухвата и преводно семантизује лексички фонд који по постојећим теолингвистичким истраживањима покрива у високом проценту (преко 90%) текстове свих компоненти сакралног функционалностилског комплекса (научно-богословског, информативно-публицистичког, књижевноуметничког, административно-

пословног стила у сфери деловања Цркве, као и колоквијалног израза унутарцрквене комуникације – православног социолекта) и свих сакралних жанрова савременог руског језика: светописамских (псалом, молитва, параболо, посланица и др.), богослужбених – химнографских (акатист, тропар, кондак, икос, стихира, канон, молитва, служба Светоме), хагиографских (житија, животописи Светих, казивања о чудима) и омилићких (проповед), административних (записници са седница црквених органа и организација, молбе упућене црквеној јерархији, синодални и епархијски укази, одлуке, посланице, саопштења за јавност), научно-теолошких (оригинални и преводни чланак, дисертација, приказ, критика, монографија, уџбеник, енциклопедија), информативних (новински чланак, аналитички чланак, коментар, интервју, репортажа), као и колоквијалних етикецијских жанрова (стандардизоване формуле које се користе у унутарцрквеној комуникацији, нпр. поздрављања при сусрету и на расстанку, честитања, утехе, саучешћа), те је помоћу њега могуће читање, разумевање и превођење разноврсне теолошке и литературе из области духовности на руском језику.

Помоћ при читању, разумевању и превођењу теолошке и духовне литературе на руском језику важна је, али не и једина намена овог речника. Једнако значајна њему задата функција је и помоћ у стицању лингвистичких знања као и подршка у развијању активних комуникативних способности. У том циљу многа преводно семантизована значења илуструју се синтагмама и реченицама, дају се информације о облицима речи и о њиховој лексичкој и синтаксичкој спојивости, указује се на стилску карактеристику речи или одређеног значења, саопштавају се лингвокултуролошки подаци, указује се на међуоднос лексема унутар руског лексичког система, скреће се пажња на међујезичка диференцирања са интерферентним последицама у двојезичној пракси и сл.

Основна намена српско-руског раздела (*Српско-руски речник*) је помоћ корисницима у оспособљавању за активно коришћење и служење руским језиком. У реализацији ове функције други раздео се значајно ослања на претходни, где се траже и налазе бројне лингвистичке информације, али он представља и својеврсну допуну за руско-српски раздео јер ће се ту наћи преводна семантизација извесног броја лексема које, пре свега због препознатљивости, нису нашле места у руско-српском разделу.

Пошто је ово дело претежно намењено корисницима чији је матерњи језик српски, а руски језик уче и усвајају у својој средини, знатан простор у речничким чланцима издвојен је за синтагматско и реченично илустровање преводно семантизованих значења, а та двојезична грађа је намењена у првом реду за активно коришћење, тј. усмену и писмену продукцију. У том циљу овде је доминантна пажња посвећена лексичкој и синтаксичкој спојивости као комплексном и сложеном међуодносу руског и српског језика. Стога су бројне лексеме обрађене у опширним комплексним речничким чланцима.

У стварању овог лексикографског дела, његовом проширивању и допуњавању за друго издање, аутори су се критички ослањали на обимну лексиколошку и лексикографску литературу, као и на сопствено наставно, научно и преводилачко искуство. При изради речника коришћени су: богословске енциклопедије и једнојезични термилошки речници, преводни термилошки речници, општи интерпретативни речници руског, црквенословенског и српског језика и преводни руско-српски речници (в. списак литературе на крају књиге), а велики број лексема ексцерпиран је и из примарних извора – теолошких и дела из области православне духовности разних стилова и жанрова на руском и српском језику. Напоменућемо да је друго издање обogaћено још једним регистром кога није било у првом, а то је *Регистар најфреквентнијих црквенословенизама у руским текстовима из теологије и православне духовности, који садржи укупно 1700 лексема са њиховом семантизацијом на српски језик*. Наиме, у текстовима из теологије и православне духовности, нарочито у библистици, канонском праву, литургици, као и у проповедима, посланицама и другим жанровима комуникације и мисије Цркве на руском језику уобичајено је навођење цитата на црквенословенском језику, или пак употреба црквенословенизама са стилогеном функцијом (архаизација израза, стварање повишене тоналности и емоционално-доживљајне експресије израза), тако да је познавање овог слоја лексике од изузетног значаја за адекватно разумевање смисла исказа.

Колега Милан Радовановић у стварање овог речника и у првом и у другом издању уложио је огромну енергију, ентузијазам и пре свега дугогодишње преводилачко и наставничко искуство стечено у раду за Св. архијерејски синод СПЦ и у Богословији Светог Саве у Београду.

У периоду после последњег избора у звање вишег лектора колега Милан Радовановић објавио је рад под насловом *Покривеност градива лексичко-граматичким тестовима на платформи МУДЛ (MOODLE) и њен утицај на мотивацију студената за учење руског као изборног страног језика на*

Филолошком факултету у Београду. У: Руски језик у Србији и Републици Српској данас: зборник радова поводом 75 година Славистичког друштва Србије. Уредници: Б. Марић, Ј. Гинић, Ј. Меденица, Београд: Славистичко друштво Србије, 2023, стр. 341-360. У овом опсежном раду размотрени су функционални аспекти практичне примене лексичко-граматичких тестова затвореног типа на онлајн платформи Мудл у оквиру курса Савремени руски језик П2 на Филолошком факултету у Београду по уџбенику „Ни пуха ни пера“ Ј. Гинић, Н. Ајџановић, Н. Спасића и Б. Сабо (Београд: Центар Руског географског друштва у Србији, 2020). Пажња је посвећена утицају аутоматског генерисања транспарентних резултата на мотивацију студената за учење језика путем редовне израде онлајн задатака. Покривеност целокупног лексичко-граматичког градива поновљивим тестовима које студенти одрађују у ваннаставно време данас постаје све изводљивија јер савремене дигиталне платформе омогућавају предавачу да без дубљег познавања софтвера за обраду текста и табела релативно брзо и лако генерише довољан број питања за сваку језичку појаву и оптимизује наставни процес тако да студенти уз помоћ тестова самостално савладају лакше градиво ван часа, а време предвиђено за рад на часу може се искористити за објашњавање и увежбавање захтевнијих језичких појава. Помоћу детаљних статистичких података које Мудл нуди уочавају се и издвајају тежа питања, те се њима може посветити више наставног времена након урађеног теста. Статистика платформе садржи и индексе који указују на превише лака и превише тешка питања, тако да се она могу кориговати у текућем и поготово наредном наставном циклусу. Из тога, како закључује аутор, произилази и једна од битних предности онлајн тестова на Мудлу као помоћном средству у настави, а то је могућност њиховог непрекидног усавршавања и уједно прилагођавања новим околностима и потребама студената које се у данашње време убрзано мењају. Иначе, рад садржи и табеларне прегледе, а списак литературе 32 јединице из лингводидактике и информатичких наука на енглеском, руском и српском језику.

Преводи Милана Радовановића показују његово суверено владање теолошком и терминологијом других релевантних научних дисциплина, као и специфичним одликама научног стила у домену теологије, али и других контактних и комплементарних дисциплина. Посебно истичемо његово бриљантно познавање црквенословенског језика руске редакције који представља основну конституенту сакралног функционалностилског комплекса у руском језику. Он спретно примењује модерне традуктолошке поступке парафраза, адаптације, пермутације, додавања, изостављања, одузимања, узимања у обзир унутарлексичке системности, као и специфичне поступке везане за превођење нееквивалентне и лексике са конотацијом, дефиницијом, термина.

Иако је изворни носилац српског језика, колега Радовановић је координативно билингвалан, при чему у области руског језика поседује не само комуникативну, него и систематску теоријско-лингвистичку, преводачку и лингвокултуролошку компетенцију.

У настави колега Радовановић је изводио вежбе из Савременог руског језика као изборног предмета са великим бројем слушалаца разних нивоа предспреме, па сходно томе и по различитим материјалима које је одабирао из постојеће литературе али их је и сам састављао. Такође, две академске године изводио је вежбе у оквиру предмета Савремени руски језик као главни предмет на студијама руског језика, књижевности и културе (седми и осми семестар, лексичке и вежбе из превођења), где је своје изванредно преводачко умеће и искуство преносио студентима који се оспособљавају за професионални рад у области русистике.

У целини посматрано, колега Милан Радовановић својим научним и стручним радом показује поседовање изванредних потенцијала за рад у струци и науци, пре свега у домену превођења текстова разних стилова и жанрова унутар сакралног функционалностилског комплекса, али и медијастила и научно-стручног превођења. Сва истраживања колеге Радовановића поуздано су теоријско-методолошки фундирана и поткрепљена богатом и разноврсном грађом.

Мишљење и предлог Комисије

Пошто је пажљиво прегледала конкурсни материјал, Комисија је утврдила да кандидат **Милан Радовановић**, као што је показано у аналитичком делу реферата, **поседује потребан степен научних и стручних квалификација** у области и на предмету за који се бира (имамо у виду квалитет његових научних радова и превода, поседовање филолошких компетенција потребних за квалификовано и компетентно бављење руским језиком у теорији и пракси, као и дугогодишње искуство у средњој општеобразовној, стручној и дванаестогодишње искуство у високошколској настави за филолошки образовни профил, реализованој како у класичној фронталној настави, тако и у оквиру комбинованог

метода, уз употребу дигиталне технологије). Он **испуњава све законске предуслове за избор у звање вишег лектора**: завршене филолошке студије русистике са изузетно високом просечном оценом (9,70), способност за наставни рад и остварена висока постигнућа у њему, научне радове у одговарајућој области објављене у научним часописима и зборницима, стручне радове, има широк спектар научних интересовања, велики обим преводачке продукције, релевантна досадашња професионална искуства. Посебно наглашавамо квалитет његових научних радова и превода, поседовање теоријских и практичних компетенција потребних за квалификовано и компетентно бављење русистиком, као и теоријско бављење проблематиком наставе руског језика. Он **испуњава све законске предуслове за избор у звање вишег лектора**.

На основу изложеног, Комисија сматра да су се стекли сви услови из Закона о високом образовању (Службени гласник РС, бр. 88/2017, бр. 73/2018, бр. 27/2018-др. закон, бр. 67/2019, 6/2020-др. закони, бр. 67/2021 и 67/2021-др. закон), Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа, Критеријума за стицање звања наставника на Универзитету у Београду (Гласник Универзитета у Београду бр. 200/2017, 210/2019) да се **Милан Радовановић**, дипломирани филолог, поново изабере у звање **вишег лектора** за ужу научну област **Русистика, предмет Руски језик**, по конкурсном објављеном 09.10.2024. године у листу „Послови“ бр. 1113-11, па се стога с поверењем и особитим поштовањем обраћа Изборном већу Филолошког факултета у Београду са предлогом да **прихвати извештај Комисије за избор Милана Радовановића у звање вишег лектора** за ужу научну област **Русистика, предмет Руски језик**, са пуним радним временом на Факултету.

КОМИСИЈА:

Београд, 28.10.2024.

др Ксенија Кончаревић, редовни професор
Филолошког факултета
Универзитета у Београду
(ужа научна област – Русистика), председник комисије

Др Ружица Радојчић, доцент
Филолошког факултета
Универзитета у Београду
(ужа научна област – Русистика)

др Маријана Папрић, доцент
Факултета за образовање учитеља и васпитача
Универзитета у Београду
(ужа научна област – Русистика)